

[Pia Christmas-Møller]

sådan vægtning i en eventuel brugerbetalingsordning er rigtig, men hvordan finder vi en praktisk administrativ model, som er rimelig, let forståelig og til at håndtere? Det er et væsentligt spørgsmål.

Det er også et spørgsmål, hvordan vi får sikret, at brugerbetaling på dette område ikke i yderligere omfang kommer til at belaste virksomhederne ensidigt, og dér synes jeg det var meget positivt, at SF lagde op til, at der så kunne blive tale om at reducere skatetrykket på anden vis. Så hænger tingene jo sammen, og så kan jeg se et konstruktivt perspektiv i de tanker, man gør sig i SF.

Jeg mener altså, at vi er nødt til at se dette i en større sammenhæng, og vi er også nødt til at skele til virksomhedernes konkurrencesituation, og hvordan vi eventuelt kan sikre nogle ordninger, som er i samklang med bl.a. EF.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil lige starte med at sige, at jeg formentlig må have hørt galt, siden hr. Tommy Dinesen kom af sted med at sige fru en mig heroppe. Det undrer mig i og for sig lidt, at det passerer Folketinget i al almindelighed, må jeg sige. Jeg kan have hørt forkert, og formanden har åbenbart heller ikke hørt det, men det kan hr. Tommy Dinesen jo så sige ja eller nej til, når hr. Tommy Dinesen kommer på talerstolen. Jeg forstår nu på hr. Tommy Dinesen, at han har sagt det, og så synes jeg, vi skal vedtage, at det vist ikke er normal tiltaleform. Jeg blev med andre ord vred.

Så vil jeg i øvrigt gerne komme med et par saglige bemærkninger, og jeg tror, jeg vil starte i arbejdsministerenden, om jeg så må sige. Jeg vil gerne kommentere et par af de ting, arbejdsministeren sagde. Arbejdsministeren sagde nemlig: Det, vi laver, vil vi sandelig gerne oplyse mere om, og vi vil også gerne fortælle om kampagnerne, og vi er i øvrigt kede af, at man ikke besøger os, når der har været tilbud om det.

Jeg vil godt sige til arbejdsministeren, at det slet ikke var det, jeg sagde. Så skal jeg skære det, jeg sagde til arbejdsministeren, lidt mere ud i pap. Jeg sagde, at vi vil gerne diskutere, hvad Arbejdstilsynet arbejder med, og navnlig hvad de ikke arbejder med, for det er unægtelig mindst lige så interessant, hvad det er, der ikke prioriteres, når man i øvrigt skal prioritere. Og

arbejdsministeren ved, at vi selvfølgelig er dybt interesserede i, at det sker.

Dermed kommer jeg så til hr. Tommy Dinesen. Jeg synes ikke, at argumentationen om, at der altid har været 800 ansatte, eller hvor meget det nu var, i Arbejdstilsynet, er en relevant argumentation. Den kan ikke bruges til noget som helst.

Jeg vil også godt sige, at jeg også har fået henvendelsen om en psykolog i Arbejdstilsynet. Jeg vil sige, at jeg tror faktisk overhovedet ikke, at én person hjælper noget som helst. Enten skal det have en eller anden form for prioritering, og så skal det være mere end én person, eller også tror jeg, vi skal sige, at det ikke er noget, vi magter at tage os af. Jeg synes, det kræver en diskussion.

Det tjener også til belysning af, hvad det er for en diskussion, jeg synes vi skal have. Jeg mener nemlig f.eks., at meget sikkerhedsarbejde i en periode blev fuldstændig ødelagt, fordi man tog alt sikkerhedsarbejde med, herunder om vi kunne rende og falde på kontorerne – og det kan vi, jeg har i hvert fald præsteret det, må jeg sige. Jeg mener, vi skal være meget omhyggelige med, når vi diskuterer det her, at vi gør noget dér, hvor der virkelig er behov. Megen sikkerhedsdiskussion løb efter min opfattelse af sporet – og jeg har faktisk deltaget i den i hen imod 20 år efterhånden – i starten med § 9-kurser, tror jeg såmænd det hed, fordi alt skulle med, og så opnåede vi faktisk, at det, som det virkelig handlede om, fik vi ikke gjort noget ved.

Og så vil jeg også godt sige, at vi får mere viden, javel, men vi er dog ikke så nedslidte, som vi var for 50 år siden. Det, at vi får mere viden, og at vi opdager flere sygdomme, behøver ikke at betyde, at vi skal behandles alle sammen. En af overlægerne på Rigshospitalet sagde i sin tid, at det kun er 3 pct. af Danmarks befolkning, der bør befinde sig uden for hospitalet, med andre ord: Man kan finde noget på os alle sammen, hvis man kigger tilstrækkelig godt efter.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til fru Lone Dybkjær, at jeg normalt har et meget skarpt øre for, om forretningsordenen overholdes. Skulle der være sket noget, der har passeret mig, beklager jeg, men jeg føler mig egentlig ret sikker på, at den måde, hr. Tommy Dinesen udtalte sig på, var i overensstemmelse med forretningsordenen.